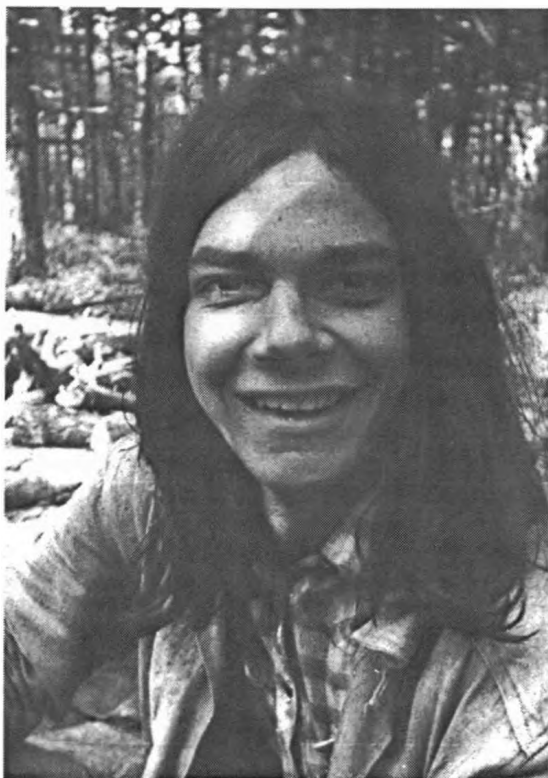

IN MEMORIAM

KOMINKA ZOLTÁN (1973–1997)

1997 nyarán futótűzként terjedt a hír Jósvalón: eltűnt egy bűvár a Kossuth-barlang szifonjában. A kezdeti reményt hamar eloszlatta a kétségbeejtő tény, társunkat, barátunkat örökre elveszítettük.

A természettel már korán megbarátkozott. Versenyszerűen tájfutott, ahol nemegyszer állt a dobogó valamely fokán. Később bekapcsolódott

az évente megrendezett ODK-s túrákba, s talán ezek a kirándulások fordították igazán érdeklődését a természetjárás felé.

1990-ben belépett az Acheron barlangkutató szakosztályba, ahol megismerkedett a barlangkutatók minden szépségével és kínjával. Az évek során a barlangászat mellett elkezdett bűvárkodni, és részt vett jó néhány nyíltvízi és barlangi merülésen az Adriától kezdve a bihari karsztforrásokig. 1997-ben alapító tagja volt a megalakuló Plózer István Vízalatti Barlangkutató Szakosztálynak. Mindezek mellett rendszeresen járt sziklázni és az utóbbi években a vízi túrázás és a rafting felé is kacsingatott. Sokfelé húzott a szíve, de leginkább talán a távoli tájak megismerése vonzotta. Így jutott el a Kanári-szigetek vulkáni tájaira, a transz-szibériai expresszen hét napig zötykölődve a Bajkál-tóhoz, és a Dél-kínai hegyvidék kúparsztjaihoz. Afganisztánon, Pakisztánon átkeveregve eljutott Indiába, túrázott a Himalájában a K2 és a Nanga Parbat szomszédságában. De a környező országok sem maradhattak ki a sorból, s hazánkban sincs nagyon olyan táj, ahol ne járt volna. Már megvolt a következő nagy úticél is, Ausztrália, ahová már sajnos nem juthatott el.

Barátságos egyénisége, egyedülálló humora mindenkiben szimpátiát keltett, akivel csak megismerkedett. Jó társ volt a Pál-kocsmában, ha éppen egy kicsit ellazult az ember, s igaz barát, ha gondja volt.

Elment, de sok-sok emlék, gesztus, mozdulat, szófordulat megmaradt velünk belőle. Abból az emberből, aki néhány éve még köztünk élt, velünk ténykedett. Abból az emberből akit úgy hívtak: **A Zozó.**

Dianovszki Tibor